บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์การกีฬา คือ ศาสตร์แขนงหนึ่งที่กล่าวถึงความรู้ที่ได้จากการสังเกตและประจักษ์ทางธรรมชาติของการเคลื่อนไหวและปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในการเล่นกีฬาแล้วจัดเข้าเป็นระบบระเบียบ เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมคุณภาพ การเพิ่มพูนพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะการเล่นกีฬา เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศทางกีฬา ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชาจึงรวมเรียกว่า สหวิทยาการ (MULTIDISCIPLINARY) วิทยาศาสตร์การกีฬาจึงมีการเคลื่อนไหวไปกับวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ได้แก่ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาศาสตร์การกีฬา สังคมวิทยาการกีฬา โภชนาการกีฬา วิทยาการการจัดการกีฬา หรือศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และ วรศักดิ์ เพียรชอบ 2533)

จรวยพร ธรณินทร์ (2534) ได้กล่าวว่า วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนากีฬาของประเทศเพราะสามารถนำไปใช้เพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาโดยทั่วไป พัฒนาศักยภาพของผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬา รวมทั้งพัฒนาคุณภาพของชีวิตของผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกกำลังกายและการกีฬาของประชาชน

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2533) กล่าวว่า วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งซึ่งนำเอาทั้งความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์มาประยุกต์ใช้กับการกีฬาหรือการออกกำลังกายเพื่อให้การเล่นกีฬาหรือการออกกำลังบังเกิดผลดีในด้านการส่งเสริมประสิทธิภาพและสมรรถภาพในการทำงานหรือการออกกำลัง วิชาที่เกี่ยวข้องได้แก่ กายวิภาคศาสตร์ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้เกี่ยวกับอวัยวะต่าง ๆ และร่างกาย วิชาสรีรวิทยาทำให้รู้ถึงการทำงานของร่างกาย วิชาจิตวิทยาช่วยให้การเล่นกีฬาหรือออกกำลังได้ผลดียิ่งขึ้น

มันตรี จุลสมัย (2533) ได้กล่าวว่า วิทยาศาสตร์กีฬาเป็นสาขาวิชาทางวิทยาศาตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา (การออกกำลังกาย และการทำงาน) ที่เป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญของกีฬาเวชศาสตร์และการบริหารและการจัดการกีฬา ซึ่งการกีฬาในปัจจุบันนี้ได้นำเอาวิทยาศาสตร์

การกีฬาเข้ามาช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และจิตวิทยา ของนักกีฬาให้มีความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ขณะเดียวกันความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬานี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงและเสริมสร้างสุขภาพและพลานามัยของประชาชนทั่วไป

การที่รัฐบาลไทยได้รับเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติหลายครั้ง ทำให้เป็นการสร้างแรงจูงใจสำหรับประชาชน ให้รู้จักรักและเล่นกีฬา ดังนั้นการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ตอบสนองความต้องการของรัฐบาลโดยจัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2531-2539) ซึ่งแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติประกอบด้วย 6 แผนหลัก ที่จะมุ่งพัฒนากีฬาอย่างเป็นระบบ ดังนี้ (กกท. แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ, 2532)

1. แผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถในการเล่นกีฬาได้และ ดูกีฬาเป็น มีร่างกายแข็งแรง จิตใจสมบูรณ์ เกิดคุณธรรมในด้านความระเบียบวินัยมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2. แผนพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ

มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพโดยให้ประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย ได้รู้จัดการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างถูกวิธี เข้าใจถึงผลประโยชน์ของการกีฬา เพื่อส่งเสริมสุขภาพและความสามารถออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคและฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย

3. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับมาตราฐานกีฬาของชาติเพื่อการแข่งขันในประเทศระหว่างประเทศ การสร้างลักษณะนิสัย และทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันเข้าใจกฎระเบียบของการกีฬา อันจะส่งผลให้เกิดการเคารพและการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

4. แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาโภชนาการและส่งเสริมทักษะด้านโภชนาการสำหรับผู้ที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ในการบริโภคอาหารที่เหมาะสมกับขนาดของร่างกาย เพศ วัยและประเภทของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อให้สามารถออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จตามความประสงค์

5. แผนการพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนากีฬา

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาองค์กรในการส่งเสริมการกีฬาให้เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการกีฬา แนะนำและควบคุมการดำเนินกิจการกีฬาได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคลากร ระบบบริหารและการดำเนินการด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องให้สามารถรองรับการดำเนินงานในการพัฒนาเพื่อการอาชีพให้มีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาของชาติโดยตรง ได้มีหน่วยงานด้านวิชาการวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งมีสาขาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในระดับภูมิภาค จำนวน 8 แห่ง คือ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาภูมิภาคจังหวัดจันทบุรีอุบลราชธานี ขอนแก่น เชียงใหม่ พิษณุโลก ราชบุรี ภูเก็ต และสงขลา

ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย (2534) ได้ให้ความสำคัญและประโยชน์ของวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังนี้

1. การออกกำลังกายเป็นของจำเป็นสำหรับทุกคน การศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาทำให้เข้าใจและแสดงให้เห็นความจำเป็นของการออกกำลังกายและโทษการขาดออกกำลังกาย

2. การออกกำลังกายและกีฬาอาจให้คุณและโทษ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาช่วยจัดคนกับกีฬาให้เหมาะซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดประโยชน์โดยไม่ให้เกิดโทษ

3. การแข่งขันกีฬาในปัจจุบัน ไม่เป็นเพียงเป็นการออกกำลังกายเพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานเท่านั้น แต่ยังหมายถึงชื่อเสียงของหมู่คณะหรือแม้แต่ประเทศชาติ วิทยาศาสตร์การกีฬาช่วยส่งเสริมสมรรถภาพของนักกีฬาหลายแง่ เช่น การคัดเลือกนักกีฬา การฝึกซ้อม การบำรุง การประเมินผล การซ้อม เป็นต้น

4. การบาดเจ็บระหว่างการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬามีลักษณะจำเพาะแตกต่างจากการบาดเจ็บธรรมดา การปฏิบัติอย่างถูกต้องเป็นขั้นตอนจะช่วยป้องกันการบาดเจ็บและช่วยให้นักกีฬาผู้ได้รับบาดเจ็บกลับมาเล่นได้ใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะที่วิทยาศาสตร์การกีฬาได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อการกีฬา เจริญทัศน์ จินตนเสรี (2534) กล่าวว่า การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเร่งขีดความสามารถของนักกีฬาไทยโดยเร่งปรับปรุงทางด้านวิชาการสาขาต่าง ๆ เช่น ชีวพลศาสตร์ ชีวเคมี โภชนาการ และการจัดการอย่างเป็นระบบในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัย มาใช้อบรมบุคลากรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นเพื่อการเตรียมตัวเป็นเจ้าภาพเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ.2541 รวมทั้งการจัดหาผู้ฝึกสอนต่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในเฉพาะกีฬามาช่วยสร้างความสัมฤทธิ์ผลแก่นักกีฬาในอนาคต

ดังนั้น จากมติเอกฉันท์ของสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (OCA) ให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งถือเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ทั้งนี้ถือได้ว่าประเทศไทย เป็นชาติเดียวในเอเชียที่ได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพเอเชี่ยนเกมส์ถึง 4 ครั้ง คราวนี้ในฐานะประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดมหกรรมกีฬาเอเชี่ยนเกมส์นั้น จะส่งผลดีต่อประเทศชาติดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2534) ได้สรุปผลดีที่ได้รับจากการเป็นเจ้าภาพ ดังนี้

1. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งในภาคพื้นเอเชียและทั่วโลกก่อให้เกิดความมีเอกภาพ ความเข้าใจ มิตรภาพและความก้าวหน้าของการพัฒนาประเทศต่อนักกีฬาเยาวชนและประชาชนทั่วโลก

2. สิ่งที่ได้รับสามารถวัดได้เป็นผลกำไรทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น การสร้างงานสาธารณูปโภค สนามกีฬา หมู่บ้านนักกีฬาที่พักนักข่าว โค้ช และผู้ที่เกี่ยวข้องอาคารสื่อสารถ่ายทอดวิทยุและโทรทัศน์ ระบบการคมนาคมที่สะดวกและรวดเร็ว ตลอดจนแหล่งบันทนาการและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักกีฬา

3. ส่งเสริมแรงจูงใจให้ประชาชนตื่นตัวและให้ความสนใจในกีฬาต่าง ๆ เช่น เล่นกีฬาพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อนันทนาการเป็นการพัฒนาประเทศในด้านกำลังคนที่มีคุณภาพและสมรรถภาพที่ดี

4. เป็นการส่งเสริมแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแบบเร่งรัดได้เร็วกว่าแผนปกติถึง 5-10 ปี

5. ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และแนะนำประเทศซึ่งเป็นรายได้เข้าประเทศอันดับหนึ่งช่วยลดการขาดดุลย์การค้าของประเทศ

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ส่งเสริมการพัฒนาบุคคลและชุมชน การจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬานานาชาติ จะต้องมีการฝึกการเตรียมบุคลากรในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ล่าม การประสานงาน การจัดระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัย ซึ่งก่อให้เกิดอาสาสมัครและกลุ่มชุมชน ที่มีคุณภาพ

7. ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งในปัจจุบัน ถือว่าเป็นประโยชน์อย่างมหาศาลแก่ประเทศเจ้าภาพ และคณะกรรมการโอลิมปิกสากล ได้แก่ ลิขสิทธิ์การถ่ายทอดรายการโทรทัศน์ไปยังประเทศต่าง ๆ สิทธิค่าตรา สัญญลักษณ์ ของเกมส์กีฬา

จะเห็นได้ว่าในการพัฒนากีฬาของชาติให้สู่ความเป็นเลิศนั้น ต้องมีการส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาควบคู่กันไปเพราะวิทยาศาสตร์การกีฬานั้นเปรียบเสมือนกับการพัฒนาการพลศึกษา และการกีฬาทุกระดับทั้งในระดับกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อการแข่งขัน ซึ่งเป็นการสมนาคุณภาพชีวิตของประชากรและทำให้เจริญก้าวหน้าในที่สุด

จรวยพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึง สมบัติ กาญจนกิจ) สรุปบทความในการแข่งขันกีฬานานาชาติ ระดับภูมิภาคและระดับโลกไว้ว่าประเทศไทยยังต้องจัดกิจกรรมการกีฬาอย่างเป็นระบบและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการนำเอาหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม การคัดเลือกตัว ข้อมูลทางสถิติ ตลอดจนการสรรหานักกีฬา เพื่อเตรียมตัวสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ และนอกจากนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ช เป็นบุคคลสำคัญที่ต้องเรียนรู้วิทยาศาสตร์การกีฬา ดังที่วิชิต คนิงสุขเกษม (2534) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนคือผู้ทำหน้าที่สอนเกี่ยวกับกีฬา เปรียบเสมือนผู้ควบคุมนักกีฬา โดยมีหน้าที่ต้องพยายามพัฒนา ปรับปรุงเพิ่มขีดความสามารถของทีมฝึกบุคคลในการเพิ่มสมรรถภาพทางกาย สติปัญญา คุณธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กำหนดตารางการฝึกซ้อม คิดค้นหาวิธีการฝึกต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ ควรจะมีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อม ที่จะสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

จากเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมาแล้วสามารถชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าวิทยาศาสตร์การกีฬามีบทบาทต่อการพัฒนากีฬาของชาติอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้ฝึกสอนหรือโค้ชเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการนำเอาวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้กับนักกีฬาในการที่จะก้าวสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขัน ซึ่งปัจจุบันการแข่งขันระดับภายในประเทศมีอยู่หลากหลายที่เปรียบเสมือนสนามทดลองหรือประเมินผลงานของผู้ฝึกสอนหรือโค้ชว่าประสบความสำเร็จเพียงใด แม้ว่าศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการจัดอบรมและให้ความรู้ให้กับ

ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชเป็นประจำทุกปี แต่ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่า การนำเอาความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชสามารถนำไปใช้ได้อย่างสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

เนื่องจากวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นศาสตร์ที่ใหม่ต่อวิชาชีพด้านพลศึกษา และได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนหรือพัฒนากีฬาตามหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบไม่กี่ปีที่ผ่านมา และกรมพลศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสถาบันวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ของประเทศไทย ปัจจุบันได้มีหลักสูตรการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับนักศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา ในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาทุกสถาบัน, ของผู้ฝึกสอนแต่ละชนิดกีฬา และประเภทกีฬาในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับหนึ่ง

2. ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาสถาบันต่าง ๆ ของผู้ฝึกสอนกีฬา 6 ประเภท และผู้ฝึกสอนกีฬา 23 ชนิด ในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18 มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตขอบเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 เรื่อง คือ ด้านสรีรวิทยาการกีฬา กีฬาเวชศาสตร์ จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการกีฬา และการจัดการด้านกีฬา

2. ชนิดกีฬา หมายถึงกีฬาที่กำหนดให้มีการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18 จำนวน 23 ชนิด ได้แก่ 1.กรีฑาประเภทลู่ 2.กรีฑาประเภท

ลาน 3.ฟุตบอล 4.บาสเก็ตบอล 5.วอลเล่ย์บอล 6.เซปัคตะกร้อ 7.รักบี้ฟุตบอล 8.แฮนด์บอล 9.ฮอกกี้ 10.ยิงปืน 11.กอล์ฟ 12.ยิงธนู 13.ว่ายน้ำ 14.จักรยาน 15.มวยสากลสมัครเล่น 16.มวยไทยสมัครเล่น 17.ยูโด 18.ยิมนาสติก 19.ยิมนาสติกลีลาใหม่ 20.ยกน้ำหนัก 21.เทนนิส 22.เทเบิลเทนนิส 23.แบดมินตัน

3. ประเภทกีฬา หมายถึง ชนิดกีฬาในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18 ที่ผู้ฝึกสอนทำหน้าที่สอน ซึ่งแบ่งตามลักษณะของประเภทหรือกลุ่มกีฬาต่าง ๆ ได้ 6 ประเภท คือ กีฬาประเภทแร็กเก็ต (Racket sport) กีฬาประเภททีม(Team sport) กีฬาประเภทความแม่นยำ (Accuracy sport) กีฬาประเภทความเร็ว (Speed sport) กีฬาประเภทปะทะ (Combative sport) และกีฬาประเภททดสอบตนเอง (Self-testing sport)

4. ตัวอย่างประชากร เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาของวิทยาลัยพลศึกษาซึ่งทำหน้าที่ฝึกสอนกีฬาในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18 ทั้งหมด

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบสอบถามที่ใช้มีความตรงตามเนื้อหาที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา สามารถครอบคลุมปัญหาที่ต้องการศึกษา ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ฝึกสอนกีฬาถือว่าเป็นการตอบด้วยความตั้งใจและตรงกับความจริงหรือความคิดเห็นที่แท้จริงของผู้ฝึกสอนกีฬา ดังนั้นข้อมูลที่ได้ จึงมีความเชื่อถือได้

3. ประชากรคือ ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งทำหน้าที่ฝึกสอนกีฬาในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ปัญหาหมายถึง ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้ง 5 ด้านได้แก่ ด้านสรีรวิทยาการกีฬา ด้านกีฬาเวชศาสตร์ ด้านจิตวิทยาการกีฬา ด้านโภชนาการกีฬา ด้านการจัดการกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ในการแข่งขันวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18

2. วิทยาศาสตร์การกีฬา หมายถึง การนำเอาความรู้ของศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านกีฬา โดยอาศัยการค้นหาความจริง ตลอดจนการนำเครื่องมือทางด้านวิทยาศาสตร์และการพัฒนาการทางด้านกีฬามาประยุกต์ใช้กับการฝึกสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ เพื่อพัฒนาให้เกิดผล

สู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา

3. สรีรวิทยาการกีฬา หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายในขณะเล่นกีฬา

4. จิตวิทยาการกีฬา หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลและสังคม ตัวแปร และสิ่งแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการกีฬา

5. โภชนาการกีฬา หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านอาหารในการนำไปใช้กับการกีฬา

6. กีฬาเวชศาสตร์ หมายถึงศาสตร์ที่ว่าด้วยการนำความรู้ทางแพทย์มาประยุกต์ใช้กับการกีฬาเพื่อส่งเสริมการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา

7. การจัดการกีฬา หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการนำเอากระบวนการความรู้มาดำเนินการจัดกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

8. ผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาของสถาบันต่าง ๆ ในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18

9. กีฬาวิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง การแข่งขันกีฬาในระดับประเทศ ซึ่งอยู่ในการส่งเสริม และการจัดการแข่งขันของกรมพลศึกษา โดยมีสถาบันวิทยาลัยพลศึกษา เข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด 17 สถาบัน คือ 1. กรุงเทพ 2. เชียงใหม่ 3. มหาสารคาม 4. ยะลา 5. ชลบุรี 6. อุดรธานี 7. ชุมพร 8. อ่างทอง 9. สุพรรณบุรี 10. สุโขทัย 11. กระบี่ 12. ศรีสะเกษ 13. สมุทรสาคร 14. ลำปาง 15. ชัยภูมิ 16. ตรัง 17. เพชรบูรณ์

10. กีฬาประเภทแร็กเก็ต (Racket sport) ได้แก่ เทนนิส เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน

11. กีฬาประเภททีม (Team sport) ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเล่ย์บอล เซปัคตะกร้อ รักบี้ฟุตบอล แฮนด์บอล ฮอกกี้

12. กีฬาประเภทความแม่นยำ (Accuracy sport) ได้แก่ ยิงปืน กอล์ฟ ยิงธนู

13. กีฬาประเภทความเร็ว (Speed sport) ได้แก่ กรีฑาประเภทลู่ ว่ายน้ำ จักรยาน

14. กีฬาประเภทกีฬาปะทะ (Combative sport) ได้แก่ มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น ยูโด

15. กีฬาประเภททดสอบตนเอง (Self-testing sport) ได้แก่ กรีฑาประเภทลานยินนาสติค ยิมนาสติคลีลาใหม่ และยกน้ำหนัก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาทางด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา ในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18

2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงบุคลากรด้านกีฬา ในการนำเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ เพื่อความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ฝึกสอน ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้นำเอาวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ในการสอนกีฬา หรือเป็นข้อมูลในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน

4. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลในการนำไปประกอบการพิจารณาการจัดตั้งสถาบันการศึกษาของผู้ฝึกสอนกีฬาในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย